

РЕШЕНИЕ

№ 4492

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 05.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10349** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на „Югозападно държавно предприятие“ ДП [населено място] срещу заповед № РД – 18 – 19/27.01.2012г на изпълнителен директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, с която се одобрява кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на язовир Искър, район П., Столична община. Оспорването касае Т. ПУБЛИЧНА ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ, предоставен за управление и стопанисване на „Югозападно държавно предприятие“ ДП към Министерство на земеделието и горите на Р.Б.. Според жалбоподателя, тези имоти ПУБЛИЧНА ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ са в границите на Териториално поделение Държавно ловно стопанство „Искър“ ДП, което е влято в „Югозападно държавно предприятие“ ДП на основание Заповед № РД-49-106/ 13.04.2011 год на Министъра на земеделието и храните на Р.Б.. Жалбоподателят твърди, че след запознаване с ККР в частта отнасяща се за имоти -публична държавна собственост /отразени като имоти собственост ДПФ-МЗХ-Ловно стопанство „Искър"/ се установява, че : 1. Неправилно и незаконосъобразно в нарушение на чл.6 ал.1 от ЗДС е променен статута на имотите публична държавна собственост - /отразени като имоти собстве-ност ДПФ-МЗХ-Ловно стопанство „Искър"/ като същите са променени на имоти частна държавна собственост. Жалбоподателят твърди, че тези имоти се управляват и стопанисват в момента от Министерство на земеделието и храните чрез „Югозападно държавно предприятие“ ДП и неговото Териториално поделение „Държавно ловно стопанство „Искър“ ДП, но статута на земята е публична държавна,

а не частна държавна собственост. 2. Твърди се, че в нарушение на материалния закон / ЗДС, ЗКИР и др. закони и подзаконови норм. актове / Агенцията по геодезия, картография и кадастр погрешно и незаконосъобразно била отразила в кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на язовир "Искър", район П., Столична община, Софийска област имоти публична държавна собственост с обща площ от 362.285 дка / триста шестдесет и два декара и 285 кв.м / като имоти стопанисвани от [община]. 3. За имоти публична държавна собственост с обща площ от 20.958 дка / двадесет декара и деветстотин петдесет и осем кв.м / липсвали данни в кадастралния регистър и кадастралната карта. 4. На имоти публична държавна собственост с обща площ 4639.952 дка / четири хиляди шестстотин тридесет и девет дка и деветстотин шестдесет и два кв.м / неправилно било променено предназначението от горски територии-изоставени трайни насаждения на земеделски земи. 5. За един от имотите П. била допусната грешка при определяне на границите и площта му, като същите били заснети и отразени в ККР с разлика от 6.257 дка. / шест декара и двеста петдесет и седем кв.м /. Прави се искане съдът да отмени Заповед № РД-18-19/27.01.2012 год на изпълнителния директор на АГКК, с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на язовир „Искър“, район П., Столична община, област С., в обжалваната част, като се върне преписката на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастр за коригиране на кадастралната карта, и кадастралния регистър с указания същите да се отразят точно, вярно и в съответствие с документите за собственост -публична държавна, притежавани от жалбоподателя.

В жалбата и в хода по същество, жалбоподателят твърди, че Ловно Стопанство „Искър“ е създадено с ПМС № 173/07.09.1992 год, като поема активите и пасивите на Ловно стопанство "Искър" към 31.08.1992 . което е образувано въз основа на Разпореждане на МС № 58/13.02.1969 год. С Постановление № 46/17.11.1997 год на МС и Заповед № УЗ-00-12/03.02.1997 год на Министъра на ЗХП и Постановление № 209/25.11.1999 год са променяни и уточнявани статута и предмета на дейност на държавното ловно стопанство. По делото не се спори и се установява и че териториалният обхват на стопанството е уточнен и потвърден със Заповед № 24/04.02.1992 год на Министъра на горите, в изпълнение на Заповед № 137/14.06.1991 год на Комитет по горите за създаване на държавни дивечовъдни бази и Решение № 334/27.09.1991 год на МС . С Протокол от 30.01.1992 год комисия определена със Заповед № 18/29.01.1992 год определя границите на Държавна дивечовъдна база "Искър". Правното основание за създаване на дивечовъдното стопанство е чл.5 и 6 от Закона за горите и чл.23 от Правилника за определение устройство и стопанисване на горите и териториите със специално предназначение. В границите на стопанството попадат отдели и подотдели на държавен горски фонд стопанисван преди това от ДЛ -С., ДЛ -И., ДЛ-А. -Ел.П.. Общата площ на Д."Искър" е 3728.2 ха, от които 29.0ха са пасища. Впоследствие, след настъпилите нормативни промени, така определената граница на стопанство "Искър" е уточнена още веднъж във връзка с актуването на имотите -публична държавна собственост по критериите на Закона за държавната собственост. За определяне границата на стопанство „Искър“ експерти на фирма „Г.-С.“ изготвят комбинирана скица на така заснетите граници на стопанството. При работата си по заснемане и изготвяне на скицата за границите на стопанството и имотите включени в тях, са ползвани цитираните по-горе закони и

подзаконови актове: постановления, заповеди и др./ и съществуващия лесоустройствен проект изработен от [фирма]. Тези данни са съобразени и с Картата на възстановената собственост/цифровите данни/за землищата на [населено място], общ.Ел.П., землището на [населено място] и [населено място] общ.И. и землището на язовир Искър, район П.. Площите на стопанство „Искър“ по определените граници, според жалбоподателя, са както следва: Район П., обл.Софийска- 37180.5 дка; - [община] Софийска обл.-1450.6 дка; - [община], Софийска област- 8403.0 дка или обща площ на стопанство"Искър"-47034.2 дка. Като забележка от фирма Г.-С., уточняват, че данните от извършените замервания са предоставени и отразени в съответните регистри на общинските поземлени комисии, като са описани по кадастрални единици и начин на трайно ползване. Издадени са по съответният ред А. за публична държавна собственост. Конкретно за имотите включени в границите на територията на ДЛ стопанство „Искър“ на територията на район П., област С., е издаден Акт за публична държавна собственост № 04396/08.02.2005 год -терен/Стопанство Искър-област С./ с площ от 37034.2 дка в землището на язовир „Искър“,вписан в службата по вписване към съответния РС по местонахождението на имотите под № 139 том.Х. вх.рег№ 35 482.,с приложено към него Скица на територията на Стопанство Искър изготвена по реда посочен по-горе от фирма Г. С. Е. и Регистър на имотите за територията на стопанство Искър, р-н П., област С.,по кадастрални номера площи и начин на трайно ползване. Твърди се, че тези имоти, ПУБЛИЧНА ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ са в границите на Териториално поделение Държавно ловно стопанство „Искър“ ДП- създадено чрез вливане към „Югозападно държавно предприятие“ ДП на основание Заповед № РД-49-106/ 13.04.2011 год на Министъра на земеделието и храните на Р.Б.. Въз основа на гореизложеното се претендира доказаност на собствеността /публична държавна/ ,границите и площта на имотите предмет на жалбата и правния интерес от обжалване на Заповед № РД-18-19/27.01.2012 год на изп. директор на АГКК, с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на язовир „Искър“, район П., Столична община, област С.. По отношение на твърдяните грешки и непълноти в одобрената кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на язовир „Искър“, район П., Столична община, област С. се претендира следното: 1- Имоти публична държавна собственост с обща площ от 362.285 дка / триста шестдесет и два декара и 285 кв.м/ погрешно са отразени в ККР като имоти стопанисвани от [община]чарево, съгласно нови идентификатори, както следва: -Имот с идентификатор 22 472.7450.1 с площ от 11.957 дка./ стар кадастр.№ 1/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.2 с площ от 3.891 дка /стар кадастр.№ 2/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.3 с площ от 8.302 дка/стар кадастр.№ 3/пасище; -Имот с идентификатор 22 472.7450.5 с площ от 5.8 дка /стар кадастр.№ 5/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.7 с площ от 11.0 дка/стар кадастр.№ 7/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.9 с площ от 13.07 дка/стар кадастр.№ 9/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.10 с площ 116.843 дка/ стар кадастр.№ 10/пасище;- Имот с идентификатор 22 472.7450.12 с площ от 0.58 дка /стар кадастр.№ 12/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.14 с площ от 4.776 дка/стар кадастр.№ 14/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.17 с площ от 19.445 дка/стар кадастр.№ 17/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.18 с площ от 3.445 дка/стар кадастр.№ 18/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.19 с площ от 67.839 дка/стар кадастр.№ 19/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.20 с площ от 2.95

дка /стар кадастр.№ 20/храсти; - Имот с идентификатор 22 472.7450.21 с площ от 12.66 дка/стар кадастр.№ 21/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.26 с площ от 15.197 дка/стар кадастр.№ 27/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.27 с площ от 1.703 дка/стар кадастр.№ 28/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.28 с площ от 8.689 дка/стар кадастр.№ 29/ливада; - Имот с идентификатор 22 472.7450.29 с площ от 29.954 дка /стар кадастр.№ 30/пасище; Имот с идентификатор 22 472.7450.30 с площ от 1.03 дка/стар кадастр.№ 31/пасище; - Имот с идентификатор 22 472.7450.31 с площ от 1.597 дка/стар кадастр.№ 32/храсти; - Имот с идентификатор 22 472.7450.34 с площ от 19.51 дка/стар кадастр.№ 35/пасище. На следващо място се твърди, че за имоти - публична държавна собственост с обща площ от 20.958 дка /двадесет декара

и деветстотин петдесет и осем кв.м/ липсват данни в кадастралния регистър и кадастралната карта, а именно: По кадастрални номера и площи отразени при съставяне А./публична/: - Имот кад.№ 10001 с площ 1.635 -полски пътища; - Имот кад.№ 10002 с площ 0.029 -изоставени орни ниви; - Имот кад.№ 10013 с площ 3.000 -изоставени орни ниви; - Имот кад.№ 10018 с площ 2.525-изоставени орни ниви; - Имот кад.№ 10019 с площ 1.174 -изоставени орни ниви; - Имот кад.№ 10020 с площ 1.261 -изоставени орни ниви; - Имот кад.№ 10021 с площ 4.703 -изоставени орни ниви; - Имот кад.№ 10022 с площ 6.631-изоставени територии за трайни насаждения. На следващо място се твърди, че на имоти - публична държавна собственост с обща площ 4639.952 дка /четири хиляди шестстотин тридесет и девет дка и деветстотин шестдесет и два кв.м / е неправилно променено предназначението от горски територии-изоставени трайни

насаждения на земеделски земи, по нов идентификатор, а именно: - Имот с идентификатор 22 472.7450.91 с площ от 2270.368 дка /стар кадстр.№ 201/; - Имот с идентификатор 22 472.7450.95 с площ от 799.323 дка/стар кадастр.№ 229/; - Имот с идентификатор 22 472.7450.99 с площ от 1570.261 дка/стар кадастр.№ 246/. Твърди се, че за един от имотите П. е допусната грешка при определяне на границите и площта му, като същите са заснети и отразени в ККР с разлика от 6.257 дка./шест декара и двеста петдесет и седем кв.м/, а именно: - Имот с идентификатор 22 472.7450.4 с нова площ от 1712.441 дка, а съгласно измерванията и отразеното в акта за държавна собственост имот с кадастр.№ 4 с площ 1718.698 дка.-начин на трайно полване -дървопроизводителни горски площи.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата. Позовава се на изслушаните по делото експертизи, като прави искане съдът да отмени оспорваната заповед в часта относно териториите на горското стопанство – публична държавна собственост, които бъдат отразени в ККР съобразно представените актове за публична държавна собственост и съобразно одобрения лесоустройствен проект и направените геодезически измервания. Претендира разноски по делото.

Ответникът по оспорването, изпълнителен директор на АГКК оспорва жалбата. В писмени бележки на л. 250 по делото заявява, че оспорваната ККР са създадени въз основа на данни от планове и карти одобрени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, при спазване на приоритетите по чл. 14 от Наредба № 3/2005г. Твърди, че областен управител на област С. не е изпратил на ответника в процедурата по изработване на

одобрената ККР Акт за публична държавна собственост № 04396/08.02.2005г, а ДП не е изпълнило задълженията си по чл. 38 от ЗКИР и не е представило на правоспособното лице по чл. 35 ал.2 от ЗКИР акт, удостоверяващ правата му върху имотите. От страна на жалбоподателя не било упражнено и правото на възражение. По отношение на данните за собствеността на имотите по т.1, т. 2 и т.3 от жалбата, същите били нанесени в съответствие с данните съдържащи се в разписния лист към КВС. Твърди се, че ответникът не е променял данните за вида на територията и начина ѝ на трайно ползване, като същите данни били получени от данните в КВС. В съдебно заседание, ответникът се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата. Претендира разноски по делото, както и прави възражение за прекомерност на възнаграждението на жалбоподателя за адвокат.

Заинтересованите страни, [община] и Държавна Агенция по горите, не се представляват.

Заинтересованата страна, ДПФ – МЗХ – Ловно стопанство „Искър” се представлява от адв. М., който приема жалбата за основателна. Моли съда при постановяване на съдебния си акт да вземе предвид заключението по изготвената и приета като доказателство по делото СТЕ.

СГП, уведомена за производството по делото, не изпраща представител.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на жалбата, приема следното:

Административното производство е по реда на чл. 35-50 от ЗКИР и има характер на производство по създаване на кадастрална карта и кадастрален регистър. Предмет на оспорване е заповедта /РД – 18 – 19 от 27.01.2012г/на изпълнителния директор на АГКК, с която се одобрява приетата кадастрална карта и кадастрален регистър за територията на язовир Искър, район П., СО. Оспорването е в частта, касаеща нанасянето на имот по Акт за публична държавна собственост № 04396/08.02.2005г – л. 25 по делото, представляваща терен „Стопанство Искър”, като за част от територията се претендира, че въобще не е нанесена, за част – че е нанесена, но неправилно е отразен собственика на имота – [община], както и вида на собствеността /публична държавна/ и статута на земята. Съгласно разпоредбата на чл. 49 ал.4 от ЗКИР заповедта по ал. 1 може да се обжалва от собствениците и носителите на други вещни права върху недвижимите имоти и съседните на тях, които са в обхвата на кадастралната карта. За доказване на вещни права жалбоподателят представя АПДС № 04396/08.02.2005г. Същият имот попада в обхвата на одобрената с процесната заповед КК /териториите извън обхвата на КК не са предмет на настоящото производство/. Доколкото жалбоподателят има претенция за неправилно и неточно нанасяне на имота в ККР, същият има правен интерес да оспорва процесната заповед в оспорената част. /Съдът говори за имот – публична държавна собственост, предвид представения АПДС на целия терен. Реално обаче се касае за 100ци отделни имоти /според експертизата 101 отделни имота/ с отделни идентификатори, положение, граници. Съдът не е разделил производството в частта относно всеки от имотите, тъй като приема, че оспорването касае целия терен на

стопанство „Искър” на територията на район П., за който е издаден един акт за публична държавна собственост и с цел постановяване на едно общо решение за територията на цялото стопанство./ Дали претенцията е основателна, е въпрос по съществото на спора и не касае допустимостта на жалбата. Доколкото оспорваната заповед е публикувана в ДВ бр. 16 на 24.02.2012г, а жалбата е подадена на 26.03.2012г /понеделник/, съдът приема, че същата жалба е допустима и като подадена в срока по чл. 49 ал. 2 от ЗКИР. По отношение на вида на собствеността и правата на жалбоподателя върху процесния имот съдът приема изложените в жалбата изводи от фактическа и правна страна, въз основа на събраните по преписката доказателства, като приема, че не следва да повтаря същите.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установена следната обстановка от фактическа и правна страна, касаеща процедурата по изработване на ККР и прилагането на материалния закон в хода на това изработване:

Съгласно разпоредбата на чл. 35 ал.1 от ЗКИР, производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри се открива със заповед на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър. По делото на л. 43 е приложена и приета като доказателство заповед № РД – 16-4/19.02.2008г, подписана от изпълнителния директор на АГКК, с която на основание чл. 35 ал.1 и ал.2 от ЗКИР се открива производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район П., СО. При извършена служебна проверка, съдът констатира, че заповедта съдържа реквизитите по чл. 35 ал.2 от ЗКИР. Същата е обнародвана в ДВ бр. 27/2008г съгласно изискването на чл. 35 ал.3 от ЗКИР – л. 44 по делото. Съгласно последната цитирана разпоредба: Заповедта по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник", разгласява се чрез средствата за масово осведомяване, включително чрез два централни всекидневника, и се обявява на подходящи места с публичен достъп в сградите на службата по геодезия, картография и кадастър, общината и кметството. Съдът приема, че изброяването е кумулативно и предвижда различни способи за разгласяване на заповедта за откриване на производството, които следва да бъдат използвани едновременно. На л. 44 по делото е представено заверено копие от публикация в ДВ-к, а на л. 45 и 46 – заверени копия от публикации във в-к Телеграф и в-к Монитор . По отношение на ангажиране на доказателства, обявата за открито производство да е обявена на подходящо място с публичен достъп в сградите на Службата по геодезия, общината и кметството, съдът констатира следното: Съдът е задължил ответника да ангажира пълната преписка по оспорваната заповед, като представи доказателства за спазване на процедурата по изработване на кадастралната карта и кадастралните регистри. На л. 47 по делото е представено копие от съобщение на вниманието на собствениците на недвижими имоти в район П., видно от което, в същото се посочва откритата процедура по изработване на ККР за района; списъка с техническите лица, участващи в изработването; задълженията на собственици на имота по предоставяне на достъп до имота, както и документи, удостоверяващи права върху имота. От представената преписка не е видно да са представени доказателства за поставяне на обявата за откриване на производството на подходящо място с публичен достъп. Съдът обаче приема, че дори и да е направен пропуск в тази насока, същият не се отразява на законосъобразността на производството по изготвяне и

одобряване на КК и КР на това основание.

Чл. 37-39, 41 от ЗКИР сочат задължения на служителите на АГКК, на органите на НАП, областния управител, кмета на общината и собствениците на имоти в процедурата по изработване на КК и КР /кадастрална карта и кадастрален регистър/ .

Съгласно разпоредбата на чл. 41 от ЗКИР, КК и КР се изработват чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, регистри,...; набрани чрез геодезически и други измервания. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете, представените актове от собствениците, регистрите на общинската и областната администрация.

Съгласно разпоредбата на чл. 45 от ЗКИР, изработените от лицето по чл. 35 ал.2 от ЗКИР кадастрална карта и кадастрални регистри на района се приемат от службата по геодезия, картография и кадастър. Приетите кадастрална карта и кадастрални регистри се обявяват на заинтересованите лица по реда на чл. 35 ал.3 от ЗКИР, видно от текста на чл. 46 ал.1 от ЗКИР. По делото е представен и приет като доказателство Протокол № КД – 10 – 23 – 73 от 17.12.2009г - л. 48 по делото, от който е видно, че е приета КК и КР за територията на част от район П. – [населено място] и яз. Искър. Приложено е копие от публикация в ДВ-к- бр. 63 , както и копие от публикации в два ежедневника - л.53 и л.54 относно приемане на изработената КК и КР за посочената част.

Съгласно разпоредбата на чл. 46 ал.2 от ЗКИР, в 30-дневен срок от обявяването на приемането в ДВ, собствениците могат да правят писмени възражения по кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти пред службата по геодезия, картография и кадастър. Възраженията съгласно чл. 47 от ЗКИР се разглеждат от комисия в състав и съгласно чл. 48 от ЗКИР комисията се произнася с мотивирано решение, въз основа на което могат да се правят изменения в КК и КР. По делото не са представени доказателства жалбоподателят да е направил възражение срещу така приетата ККР. Неговите права на възражение обаче не се преклудират, като същият е упражнил правото си на защита чрез предявяване на процесната жалба.

Изработването на КК и КР е сложна дейност, включваща задължения на множество правни субекти. За събирането на данните по чл. 41 от ЗКИР задължения имат както административния орган, така и собствениците на имоти, в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент на чл. 41 ал.2 и чл. 38 ал.1 т.3 от ЗКИР. По делото не са налице данни, жалбоподателите в хода на административното производство да са представили доказателства за собственост върху процесните земи. Това обаче не води до отпадане на задължението на ответника да събере всички налични доказателства за собственост върху имоти, предмет на ККР. Това, че областен управител на област С. не е представил на ответника Акт за публична държавна собственост № 04396/08.02.2005г, не означава, че такъв акт не съществува и при преценка на фактите по спора, съдът следва да го цени както по отношение на границите на претендирания имот, така и по отношение на вида и характера на собствеността на терена. Същото касае и останалите представени в хода на съдебното производство доказателства за

процесния терен като изготвен лесоустройствен проект, заснемане от Г. и прочие, които не са взети предвид при изработване на ККР в частта относно процесния терен.

По делото за изясняване на спора от фактическа страна са събрани редица писмени доказателства, включително е изслушана и СТЕ – основна и допълнителна, като се установява следното във връзка с претендираното нанасяне:

Според експертизата, както заявява и самия ответник, при изработване на КК и КР, фирмата изпълнител ГД „П.“ е стабилизирала и координирала опорна мрежа, но не е направила подробни измервания. По тази причина информацията от КВС е пренесена без промяна в КК и КР. Тъй като не са представени документи, удостоверяващи правото на собственост /Представеният пред съда АПДС не е взет предвид при изработване на ККР/, формално е записано без конкретен номер и дата - „Решение на ПК по чл.14, ал.1, т. 1 от ЗСПЗЗ“(чл.18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ). Според експертизата, имотите с неизяснена собственост в КВС са записани „Стопанисвани от общината“, а в КР за собственик автоматично е записано „ОБЩИНА П.“. По делото не са представени доказателства, от които да е видно, че [община] е собственик на имоти, попадащи в границите на стопанството по посочения А., нито същата е направила волеизявление с токова твърдение в хода на делото. По отношение на имотите, попадащи в терена на стопанството и записани в КР към КК като собствени на общината, не е налице спор за материално право, тъй като общината нито заявява такава претенция, нито представя актове за собственост върху тези терени. Според СТЕ, към Акт № 04396/08.02.2005 год за публична държавна собственост (стр. 25-27) не е приложена скица, но е наличен графичен материал за лесоустройствен проект от 1992г за процесния район. Според експертизата, в рамките на терена на стопанството са включени 101 имота. 67 от тях са записани на Ловно стопанство „Искър“, като за тях се претендира неправилно вписване на имотите като частна държавна собственост, вместо публична държавна собственост. 27 имота според заключението по приложена таблица са записани на [община] без данни общината да има актове за собственост за тези имоти и въобще претенции за тях. 4 имота са вписани като собствени на трети лица, а три от имотите – на Държавно лесничейство. Според заключението на експертизата, при изработването на ККР се касае за пренасяне на данните от КВС в изработената ККР. В тази насока в.л. заявява, че имотите на стр. 5 раздел 2 от жалбата с конкретизирани идентификатори по обжалваната ККР са в границите на територията на стопанство Искър, като същите са нанесени с коректни граници, площ и начин на трайно ползване в КК, но неправилно е вписана в КР [община] като собственик. Според експертизата, фирмата изпълнител ГД „П.“ по Договор № КД-1-3/24.01.2008 год с АГКК не е извършила преки геодезически замервания на посочените по-горе поземлени имоти; при анкетирането не са представени от собствениците копия на документите, удостоверяващи правото на собственост и основаниято за ползване, като по тази причина данните за собствениците и данните за собственост на същите имоти са пренесени от регистъра на КВС в кадастралния регистър. Според АССГ в настоящия съдебен състав, заключението на в.л. в тази част следва да се ползва доколкото от същото се установява, че претендираните имоти в раздел 2 от жалбата са нанесени на място в КК, същите са част от стопанство Искър на място и неправилно, без данни за каквито и да е било доказателства същите са вписани в ККР като собствени на [община]. По

отношение на имотите, вписани като собствени на Ловно стопанство Искър , следва да се вземе предвид, че се касае за нанесени имоти – публична държавна собственост, а не частна държавна собственост съгласно представения АПДС.

По отношение на имот стар кадастр.№ 201 с площ от 799.323 дка, с трайно предназначение горски територии/изоставени трайни насаждения в.л. посочва, че същият е идентичен по граници и площ с имот с идентификатор 22472.7450.91 по обжалваната кадастрална карта на яз.Искър, землището на [населено място], общ.П., Софийска област. Същото касае и стар кадастр.№ 229 с площ от 2270.368 дка, с трайно предназначение горски територии/изоставени трайни насаждения - идентичен по граници и площ с имот с идентификатор 22472.7450.95 по обжалваната кадастрална карта на яз.Искър, землището на [населено място], общ.П., Софийска област.; както и стар кадастр.№ 246 с площ от 1538.860 дка, с трайно предназначение горски територии/изоставени трайни насаждения - идентичен по граници и площ с имот с идентификатор 22472.7450.99 по обжалваната кадастрална карта на яз.Искър, землището на [населено място], общ.П., Софийска област. Има разлика от 31.401 дка от площта записана за този имот в списъка на Г. С..За тези имоти в.л. твърди, че неправилно са вписани като частна държавна собственост/ отразени като собственост на ДПФ-МЗХ- Ловно стопанство "Искър ", тъй като същите са публична държавна собственост.

По отношение на поземлен имот със стар кадастр.№ 4 (*Приложение 8 към експертизата*) с площ от 1718.671 дка и начин на трайно ползване - дървопроизводителни горски площи, според експертизата, същият е записан в КВС на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ПО ГОРИТЕ - ДЛ без документ за собственост. Сочи се, че той е идентичен с имот с идентификатор 22472.7450.4 (*Приложение 9*) с площ 1712.442 дка по обжалваната кадастрална карта на яз.Искър, землището на [населено място], общ.П., Софийска област. Разликата в площите се дължи на 6.229 дка - включена площ от преливника на язовира. При изготвяне на експертизата в.л. е съставило различни приложения, като в приложение № 10 и Приложение № 2 е представен списък на имотите по КК и съответствието им с претендираните имоти със стари имотни № по КВС.

По искане на страните, съдът е допуснал и допълнителна СТЕ, чието заключение е прието като доказателство по делото. При изготвянето на допълнителната експертиза в.л. е работило с цифров модел на КВС, както и разписан лист към цифровия модел. Според допълнителното заключение, приложената към делото извадка от цифровия модел на КВС, предоставен от Общинска служба земеделие - П. на 01.04.2013 г. напълно съвпада с данните, които в.л. е посочило в експертизата изготвена и внесена на 02.04.2013г. за заседанието на 10.04.2013г. В.л. твърди, че данни за основание за вписване на собственост не се съдържат в този файл. На (*Приложение 2*) към **допълнителната експертиза** са представени имотите от извадката от КВС по видове територии, като селкостопанските са свело сиво, горскостопанските -тъмно сиво и микроязовирите в черно. Според експертизата, съпоставени със скицата на територията на стопанство „Искър“, изработена от Г.-С. в тази част има пълно съвпадение на границите и номерата на имотите. От направените от в.л. проучвания се установява, че в [фирма] разполагат само с графичен материал за

лесоустройствените проекти от 1992 г. за процесния район. В.л. е открило цифров модел на този лесоустройствен проект, като всеки отдел е оцветен в различен цвят. **(Приложение 3).** В.л. прилага към допълнителното заключение Б. на горския фонд по вид гори на с.Б. ЕКАТТЕ 05390, община И., област С. . (Приложение 4). Според експертизата, в наличните към делото документи са записани следните площи: по Протокол от 30.01.1992 г за Д. „Искър" ГФ - 3728,2 ха (стр.33); по Заповед от 04.02.1992 г за Д. „Искър" - 3728,2 ха (стр.32); по справка от Г.-С. - 3718,0498 ха (стр. 29 и 35); по Акт за държавна собственост - 37034,2 дка или 3703,42 ха (стр 25), а по лесоустройствен проект от 1992 г. ГФ 3726.6490 ха и С. 118.9290 ха. В.л. е направило комбинирана скица – Приложение № 5, като е нанесло съвместно имотите от КВС и границите на отдели и подотдели по градоустройствен проект от 1992г. Според заключението, при изработване на КВС, границите на имотите следват граници на отдели и подотдели, като от това става ясно, че при изработване на КВС не са правени измервания на място, а са използвани границите от лесоустройствения проект. Този проект обхваща значително по-голяма територия и в него не фигурират отделите описани в Заповед от 04.02.1992г. При изработване на КК също не са правени измервания на граници, тъй като това са граници на културни видове в горски територии, които не са материализирани с трайни знаци на място и не могат да бъдат определени еднозначно.

Предвид гореизложеното, експертизата прави следното заключение, което се споделя от съдебния състав като базиращо се на събраните по делото доказателства: Със Заповед № 537 от 27.11.1990 г на ГС С., ГС И. и Д. „А." е наредено да предадат на Учебно-опитно ловно и горско стопанство „Искър" 3654,7 ха от ГФ. **(Приложение 6).** С Протокол от 30.01.1992 г (стр.33), на основание на който е издадена Заповед от 04.02.1992 г за Д. „Искър" се определя ГФ - 3728,2 ха (стр.32), от която 29.0 ха ГП IX (горски пасища). Лесоустройствен проект от 1992 г определя площ от 3726.6490 ха ГФ, която територия покрива площ извън обжалваната по делото територия от КК в землището на [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и Д. П.. В акта за държавна собственост не са цитирани по-рано съставени актове и за граници са описани землищни граници, които не дават точна представа за границите на ловното стопанство. В ловното стопанство са включени отдели и подотдели от изброените землища и техните землищни граници не са граници на стопанството. Според експертизата, при изготвянето на ККР са допуснати нарушения, като данните за земите на стопанството са нанесени от КВС, при изработването на която пък не е ползван пълноценно лесоустройствения проект и не са правени замервания на място.

Въпреки обема на претенцията и липсата на категоричност при определяне на границите на стопанството, според съда, от събраните в хода на производството писмени доказателства може да се направи категоричен извод, че са допуснати съществени процесуални нарушения, като отразеното в ККР като данни за собственост, вид собственост, собственик за отделните имоти в рамките на терена на стопанството, не отговаря на действителното фактическо положение, каквато е целта при изработването на ККР. Последните би трябвало да са отражение на действителното фактическо положение. В конкретната хипотеза обаче се установява, че имоти, попадащи в рамките на стопанство „Искър" по представения АПДС, които са публична държавна собственост – по т. II 1. от жлбата са записани като собствени

на [община], без представени доказателства за собственост на общината върху тях. Друга част от имотите, посочени със стари № и попадащи по А. в рамките на територията на стопанството не са нанесени в ККР; а на трети е променено предназначението/вида на описаната собственост, въпреки че същите попадат в границите на горското стопанство. Същото се явява достатъчно основание за отмяна на обжалваната заповед в частта относно терена на стопанството.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 ал.1 от ЗКИР, приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на района се одобряват със заповед на изпълнителния директор на АГКК, която се съобщава на заинтересованите лица по реда на чл. 35 ал.3 от ЗКИР. По делото на л. 55 е приложена и приета като писмено доказателство заповед № РД – 18 – 19/27.01.2012г, подписана от изпълнителния директор на АГКК, с която на основание чл. 49 ал.1 от ЗКИР се одобрява кадастрална карта и кадастрални регистри за част от землището на район П. – територията на язовир Искър, СО.

Последната заповед е предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство в посочената в жалбата част.

Съдът констатира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 49 ал.1 от ЗКИР – изпълнителния директор на АГКК. Заповедта е във валидна писмена форма, като от външна страна съдържа законово изискуемите реквизити. Изведена е като документ през деловодната система на АГКК с № и дата. Заповедта е обнародвана в ДВ – бр. 66/24.02.2012г.- л. 56 по делото. Съобщения за одобряването са публикувани и в два ежедневника – л. 57 и л.58 по делото.

За оспорените имоти са представени и приети като доказателства скици от СГКК – л. 61-90 по делото, както и извадка от кадастралния регистър – л. 91-97 по делото.

Предвид така изяснената фактическа обстановка и направените погоре правни изводи, съдът прави следното заклучение от правна страна:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговата материална компетентност и във валидна писмена форма. Същата обаче е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Кадастралната карта и кадастралните регистри (ККР) следва да бъдат създадени съобразно изискванията на чл. 41, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31 и са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления. Разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от ЗКИР посочва източниците на данни за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете от които черпят правата си - регистрите към картите и плановете, - представени от страните актове за собственост; - регистрите на

общинската и областната администрация. От събраните по делото доказателства е видно, че в частта относно териториите на претендираното Горско стопанство по представления А., които попадат в рамките на одобрената КК и КР, са ползвани само и единствено данни от КВС, която според заключението на в.л. е изработена без да се ползва пълноценно създадения лесоустройствен проект, както и от страна на областен управител на област С. не е изпратен приложения по делото АПДС; не са извършени заснемания. Неизпълнението на тези задължения на участници в това сложно производство не следва да има за последица одобряване на ККР при допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като съобразно разпоредбите на ЗКИР КК е отражение на действителното фактическо положение. Това, че областен управител на област С., или заинтересования жалбоподател в производството по делото не са предоставили на фирмата, изработваща ККР, данни за собствеността върху терена на стопанството, не променя факта, че земите в това стопанство са публична държавна собственост и следва да бъдат нанесени с граници по съставени АПДС като публична държавна собственост при пълноценно използване на съставен лесоустройствен проект от 1992г и при измервания на място.

Според съда, допуснатите в тази насока процесуални нарушения са основание за отмяна на оспорваната заповед в обжалваната част и връщане на делото във вид на преписка на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър за нанасяне на терен Стопанство „Искър” в землището на язовил Искър съобразно данните от АПДС № 04396/08.02.2005г като имот публична държавна собственост, предоставен за ползване на „Югозападно държавно предприятие” ДП при съобразяване на границите/начин на трайно ползване на териториите по лесоустройствен проект от 1992, които попадат в рамките на изработената и одобрена ККР с оспорената заповед.

Самият ответник в становището си на л. 250 по делото приема, че „...в кадастралния регистър, собствеността на процесните имоти, представляващи терен с площ от 37034.2 дка в землището на язовир Искър следва да се отразят като имоти „публична държавна собственост” и да се впише собственика съгласно представления акт за държавна собственост след тяхното конкретизиране и уточняване по граници и площ от жалбоподателя...”. Същото заключение касае и имоти с идентификатори № 22472.7450.1, № 22472.7450.2, № 22472.7450.3, № 22472.7450.5, № 22472.7450.7, № 22472.7450.9, № 22472.7450.10, № 22472.7450.12, № 22472.7450.14, № 22472.7450.17, № 22472.7450.18, № 22472.7450.19, № 22472.7450.20, № 22472.7450.21, № 22472.7450.26, № 22472.7450.27, № 22472.7450.28, № 22472.7450.29, № 22472.7450.30, № 22472.7450.31, № 22472.7450.34 и поземлени имоти с идентификатори № 22472.7450.102, № 22472.7450.119, № 22472.7450.120, № 22472.7450.120. По отношение на четири имота - с идентификатори № 22472.7450.113, № 22472.7450.118, № 22472.7450.121 и № 22472.7450.123 вписани на физически лица съгласно решения на Поземлената комисия по чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ според ответника собствеността не следва да се нанася предвид това, че данните за собственост по отношение на тези имоти са взети от разписния лист към КВС и при спор за собственост АГКК няма право да реши спора като впише единия от собствениците. Според съда, принципното положение е такова, че в действителност при борба на правни основания за собственост и спор между страни за собственост по отношение

на един имот, АГКК няма правомощия да решава този спор в полза на страна, която да впише за собственик на имота. В случая обаче, според АССГ в настоящия съдебен състав се касае за различна хипотеза, тъй като има един общ терен – стопанство Искър и посочените имоти по регистър за територията на стопанството при район П. попадат в територията на стопанството – публична държавна собственост, за което има и одобрен лесоустройствен проект. Според съда, няма пречка след връщане на преписката при ответника да се нанесе цялата територия на стопанството съгласно АПДС и одобрения лесоустройствен проект, като се съобрази регистъра на имотите, попадащи в територията на стопанството, разбира се в частта касаеща одобрената ККР. Доколкото КВС е ползвала създадения лесоустройствен проект, по-голямата част от имотите са нанесени с точни граници и площ, като при спор следва да се вземат предвид приоритетите по чл. 14 от наредба № 3/2005г. При спор за собственост с трети лица, същите имат право на иск за решаване на спора за собственост; както и право на жалба срещу акта, с който се нанасят границите на стопанството, ако с това се засягат техни права. По отношение на имотите, за които се претендира, че са с променено предназначение – имоти с № 22472.7450.91; № 22472.7450.95 и № 22472.7450.99 следва да се има предвид, че в действителност същите са отразени в ККР като земеделска територия – изоставено трайно насаждение. Според ответника данните за вида територия са взети от изработената КВС, но според заключението на в.л. не е взет предвид изработения лесоустройствен проект за територията на стопанството. От заключението на в.л. става ясно, че в частта относно имот с идентификатор № 22472.7450.4, в КВС процесният имот е с площ от 1718,671 дка, като същият в ККР е отразен с площ от 1712,442 дка. Констатираната разликата от 6,229 дка е в следствие **отразяването на охранителна зона „А“ съгласно представен Акт за публична държавна собственост № 2 от 20.05.2011 г.** Като границата на обособеният имот с идентификатор № 22472.7400.18, вписан на Държава съгласно представения акт за държавна собственост, с имот № 22472.7450.4 се явява имотообразуваща.

Въпреки различните проблеми касаещи различните имоти, които попадат в рамките на стопанството, съдът приема, че следва да бъде отменена ККР, одобрена с оспорваната заповед в частта относно и попадаща върху терен Стопанство „Искър” в землището на язовил Искър съобразно данните от АПДС № 04396/08.02.2005г и регистъра на имотите, попадащи в територията на стопанството като имот публична държавна собственост, предоставен за ползване на „Югозападно държавно предприятие” ДП, като след връщане на преписката на ответника, ККР в частта относно този терен бъдат изготвени при съобразяване на границите/начин на трайно ползване на териториите и собствеността като се вземат предвид и представения АПДС, изработения лесоустройствен проект от 1992 и заснемане на място, като се съобразят границите, които попадат в рамките на изработената и одобрена ККР с оспорената заповед. Целта на подобно решение е да се отрази територията на стопанството в неговата цялост като терен публична държавна собственост и се отразят границите и начина на трайно ползване съгласно съществуващи и невзети предвид първоначалното изработване данни и налични документи. Без значение в случая е бездействието на ДП към момента на първоначалното изработване на ККР. Практиката на ВАС в тази насока е категорична, че неизпълнението на задължението на собственика не води до отмяна на задълженията на ответника да изработи ККР

съобразно всички налични данни, карти и планове , както и съгласно налични документи за собственост, тъй като тя би следвало да бъде отражение на действителното фактическо положение.

Предвид изхода на делото, на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 300лв адвокатско възнаграждение; 50лв държавна такса; 570лв внесен депозит за вещо лице или общо 920лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССТГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Югозападно държавно предприятие” ДП [населено място] заповед № РД – 18 – 19/27.01.2012г на изпълнителен директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, с която се одобрява кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на язовир Искър, район П., Столична община в частта относно терен от имоти ПУБЛИЧНА ДЪРЖАВНА СОБСТВЕНОСТ в границите на Териториално поделение Държавно ловно стопанство „Искър” ДП-създадено **чрез вливане** към „Югозападно държавно предприятие” ДП на основание Заповед № РД-49-106/ 13.04.2011 год на Министъра на земеделието и храните на Р.Б. /съгласно регистър на имотите за територията на стопанство Искър, район П./.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ВЪВ ВИД НА ПРЕПИСКА НА изпълнителния директор на АГКК за нанасяне на терен Стопанство „Искър”, район П. в землището на язовир Искър съобразно данните от АПДС № 04396/08.02.2005г и регистъра на имотите, попадащи в територията на стопанството като имот публична държавна собственост, предоставен за ползване на „Югозападно държавно предприятие” ДП, като след връщане на преписката на ответника, ККР в частта относно този терен бъдат изготвени при съобразяване на границите/начин на трайно ползване на териториите и собствеността съгласно представения АПДС, изработения лесоустройствен проект от 1992 и заснемане на място, както и при съобразяване на всички налични данни /карти, регистри и прочие за имотите, които попадат в терена/ като се съобразят границите, които попадат в рамките на изработената и одобрена ККР с оспорената заповед /при съблюдаване на приоритетите по чл. 14 от Наредба № 3/2005г и съобразно мотивите на настоящия съдебен акт /.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър да заплати на „Югозападно държавно предприятие” ДП разноски по делото в размер на 920лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

